

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 71 PŽ-4370/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, Božene Zajec, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i Nikoline Mišković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza FAVORIT d.d. u stečaju, OIB 92949094150, Split, Pupačićeva 1, kojeg zastupa punomoćnica Marija Jerončić Mandić, odvjetnica u Splitu, Lička 23, protiv tuženika SVPETRVS HOTELI d.d., OIB 17106860816, Supetar, Put Vele Luke 4, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Alajbeg, odvjetnik u Splitu, Bihaćka 2A, radi isplate iznosa od 2.060,98 kn / 273,54 EUR, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-596/2020-24 od 31. kolovoza 2022., u sjednici vijeća održanoj 9. studenog 2022.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-596/2020-24 od 31. kolovoza 2022. u točki I. izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju iznos od 2.060,98 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 490,71 kn od 1. siječnja 2004.
- na iznos od 490,71 kn od 1. siječnja 2005.
- na iznos od 490,71 kn od 1. siječnja 2006.
- na iznos od 490,71 kn od 1. siječnja 2007.

- na iznos od 98,14 kn od 1. lipnja 2007. sve do 31. prosinca 2017. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.“

riješio je

Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-596/2020-24 od 31. kolovoza 2022. u točki II. izreke i sudi:

1. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 321.503,13 kn / 42.670,80 EUR, u roku od osam dana.

2. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 403.346,87 kn / 53.533,33 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-596/2020-24 od 31. kolovoza 2022. u točki I. izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.060,98 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama na iznose glavnice pojedinačno naznačene u toj točki izreke. U točki II. izreke presude odbijen je kao neosnovan zahtjev za isplatu 866.931,81 kn s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-596/2020-24 od 31. kolovoza 2022. u točki I. izreke utvrđeno je da se smatra da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 812.939,73 kn podneskom od 11. ožujka 2009. U točki II. izreke rješenja određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

3. U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji kojeg su prednik tužitelja Bobis d.d. i tuženik sklopili 2. svibnja 2002., da je tuženik dopisom od 8. travnja 2004. otkazao predmetni ugovor.

4. Sud je utvrdio da tužitelj sukladno uređenom tužbenom zahtjevu od 11. ožujka 2009. od tuženika potražuje naknadu štete na ime izmakle koristi u iznosu od 868.992,79 kn zbog raskida ugovora.

5. Sud je zaključio da je tuženik prema odredbi čl. 132. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO) dužan tužitelju naknaditi štetu zbog raskida ugovora, budući da tijekom postupka nije dokazao svoje tvrdnje da je ugovor raskinuo zbog neispunjavanja ugovornih obveza od strane tužitelja.

6. Iz nalaza i mišljenja vještaka Ivice Babana, koji je sud izveo u ponovnom postupku sukladno uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj PŽ-2202/2015-3 od 13. rujna 2017., proizlazi da izmakla korist za razdoblje od 2003. do 2007. iznosi ukupno 2.060,98 kn (budući da drugu dokumentaciju radi utvrđivanja izmakle koristi tužitelj vještaku nije dostavio) pa je sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim za isplatu iznosa od 2.060,98 kn, a odbio tužbeni zahtjev za isplatu iznosu od 866.931,81 kn.

7. Protiv točke I. izreke presude i točke II. izreke rješenja žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže pobijanu presudu i rješenje preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev, uz naknadu troška tuženiku.

7.1. U žalbi u bitnom ističe da je prvostupanjski sud nejasno obrazložio presudu i rješenje i da je pogrešno utvrdio činjenično stanje. Navodi da sud nije cijenio brojne pisane dokaze koje je tuženik priložio u spis na okolnost nepravodobnog i nekvalitetnog tužiteljevog izvršavanja ugovornih obveza i da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o nepostojanju dokaza o uručenju primjedbi tužitelju. Smatra da o odlučnim činjenicama nisu navedeni razlozi, zbog čega da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP). Navodi da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da u spisu nije bilo vjerodostojne dokumentacije o rashodima poslovanja praonice za 2002. i 2003., da je vještak uputio zahtjev tužitelju, ali da tužitelj po izjavi stečajne upraviteljice nije u posjedu te dokumentacije, zbog čega smatra da nije bilo moguće vjerodostojno utvrditi rezultat poslovanja praonice za 2002. i 2003. Ističe da je tužitelj bio dužan sačuvati dokumentaciju na kojoj je temeljio svoje potraživanje od propadanja, a što nije učinio tako da se odluka može donijeti samo na temelju dokumentacije koja je priložena spisu. Smatra da je neosnovan zaključak suda da bi tužitelj i tuženik uspjeli u sporu svako 50% i da svaka stranka snosi svoj trošak. Navodi da je sud odbio tužbeni zahtjev jer tužitelj nije dokazao visinu izmakle koristi u iznosu od 866.931,81 kn, a prihvatio tužbeni zahtjev za iznos od 2.060,98 kn, dakle tužitelj je uspio s manje od 1%, odnosno 0,27%, a tuženik s više od 99%. Stoga pobija i odluku o trošku.

8. Odgovor na žalbu nije podnesen.

9. Žalba je osnovana.

10. Pobijana presuda i rješenje ispitani su na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. u vezi s čl. 381. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete na ime izmakle koristi, zbog raskida ugovora od strane tuženika.

12. Između stranka nije sporno da su bile u poslovnom odnosu, na temelju Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji kojeg su prednik tužitelja Bobis d.d. i tuženik sklopili 2. svibnja 2002. na rok od pet godina počevši od 1. lipnja 2002. do 31. svibnja 2007., da se predmetnim ugovorom tužitelj obvezao preuzeti tuženikovih devet radnika, isplatiti im otpremninu, isporučivati kolače i peciva te prati hotelsko rublje, ni da je tuženik dopisom od 8. travnja 2004. otkazao tužitelju predmetni ugovor.

13. Sporna je osnova i visina potraživanja, odnosno je li tuženik raskidom ugovora prouzročio tužitelju štetu na ime izmakle dobiti.

14. Osnovano tuženik u žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio kako tuženik nije dokazao svoje tvrdnje o tome da je osnovano raskinuo ugovor.

15. Naime, tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo da je upravo tužitelj neispunjavanjem ugovornih odredbi skrivio raskid ugovora jer je isporuka rublja bila nepravovremena i nepouzdana, a kvaliteta pranja loša, odnosno da su ručnici i posteljica dostavljeni tuženiku oštećeni. Istaknuo je da su se zbog navedenog održali sastanci na kojima su prisustvovali radnici obje stranke, a u prilog tim tvrdnjama dostavio je dopise kojima je prigovarao pruženoj usluzi, bilješke sa zajedničkih sastanaka (str. 34. do 54. spisa), izdatnice za rublje koje je poslije pranja moralo u rashod izdane od strane tuženika (str. 56. do 60. spisa). Također, predložio je i saslušanje svjedoka na te okolnosti.

16. Iako tuženik nije dostavio dokaze da je dopise kojima je prigovarao kvaliteti dostavio tužitelju, tužitelj tijekom postupka nije izričito osporio primitak tih dopisa. Tužitelj je samo osporio tuženikove navode te istaknuo da bilješke sa sastanaka ne predstavljaju bilo kakav dokaz jer ih je mogao sačiniti bilo tko i bilo kad.

17. Unatoč tome što je tužitelj tijekom postupka tvrdio da nikakve prigovore nije primio od strane tuženika na kvalitetu pružene usluge, iz iskaza svjedoka proizlazi suprotno.

18. Iz iskaza svjedoka Denisa Rončevića (tužiteljevog zaposlenika) proizlazi da je bilo sastanaka s predstavnicima tuženika, a da njihove primjedbe svjedok nije uzimao ozbiljno jer misli da je praonica radila dobro, odnosno po pravilima struke, da je na tim sastancima vezanih uz prigovor tuženika na kvalitetu robe atmosfera bila nezdruha, da bi isporučili opranu robu, a da bi se istoj prigovaralo nakon tri do četiri dana, ali da roba nikad nije bila vraćena jer je nekvalitetno oprana, kao i da svaki put kad bi se oštetila roba da bi tuženik do evidentirao u otpremnicama.

19. Iz iskaza svjedoka Siniše Škare (predsjednik uprave tužitelja) proizlazi da su cijelo vrijeme stavljani nekakvi neosnovani prigovori od strane tuženika, a za koje prigovore misli da su neosnovani jer su djelatnici tužitelja kvalitetno obavljali svoje obveze, kao i da tuženik ima više posteljine ne bi imali problema oko smjene gostiju.

20. Iz iskaza svjedoka Ernesta Markusovića (tužiteljev zaposlenik, a ranije tuženikov) proizlazi da je radio kao poslovođa praonice, da kvaliteta pranja nije bila adekvatna potrebama naručitelja jer se javio problem u servisiranju strojeva, a nedostajalo je i sredstava za pranje što se sve odražavalo na kvalitetu usluge praonice, da je tuženik gotovo svakodnevno protestirao vezano za kvalitetu usluge oprane robe, a jednom je i sam prisustvovao sastanku s predstavnicima tuženika i tužitelja na kojem su pregovarali kakva bi trebala biti kvaliteta usluga pranja robe.

21. Iz iskaza svjedoka Tončija Ostoje (tužiteljev zaposlenik) proizlazi da prvu godinu nakon preuzimanja nije bilo nikakvih primjedbi na kvalitetu izvršenih usluga, odnosno uslugu pranja robe, ali već drugu godinu, počele su primjedbe na kvalitetu

oprane robe i te primjedbe su se uglavnom odnosile na pokidanu robu i na čistoću oprane robe, a po mišljenju svjedoka ti su prigovori bili neopravdani.

22. Uzimajući u obzir navedene isprave te iskaze svjedoka iz kojih proizlazi da je tuženik prigovarao kvaliteti pružene usluge tužitelju, međutim da je tužitelj te prigovore smatrao neosnovanim, a kako se kvaliteta nije popravila, tuženik je 8. travnja 2004. raskinuo ugovor. Tuženik je time dokazao svoje tvrdnje da je do raskida ugovora došlo zbog neispunjavanja ugovorne obveze tužitelja, budući da kvaliteta usluge pranja rublja nije bila zadovoljavajuća, a tužitelj nije popravio kvalitetu te usluge u ostavljenom roku.

23. Slijedom navedenog, tuženik je osnovano raskinuo ugovor, stoga tužitelj nema pravo na naknadu štete zbog raskida ugovora jer je njegovom krivnjom došlo do raskida.

24. Budući da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da tuženik nije dokazao svoje tvrdnje o pravu na raskid ugovora, pogrešno je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim. Stoga je valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i odbiti tužbeni zahtjev.

25. Prema odredbi čl. 166. st. 2. ZPP-a, kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek ili ukine tu odluku i odbaci tužbu, odlučit će o troškovima cijelog postupka jednom odlukom.

26. Tuženik je u cijelosti uspio u sporu stoga mu na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te čl. 158. st.1. ZPP-a pripada pravo na trošak (prema vrijednosti predmeta spora od 1.681.932,52 kn, 1682 boda za radnje):

- zastupanja na ročištima 28. studenog 2006., 4. listopada 2007., 10. studenog 2008. 8. prosinca 2008., 23. veljače 2009. prema Tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa), svako u iznosu od 16.820,00 kn, sveukupno 84.100,00 kn,
- zastupanja na ročištima 21. svibnja 2008., 6. listopada 2008. i 26. siječnja 2009. prema Tbr. 9. t. 2. Tarife, svako u iznosu od 8.410,00 kn, ukupno 25.230,00 kn,
- sastava podnesaka od 15. studenog 2006., 30. rujna 2008., 3. prosinca 2008. i 2. ožujka 2009. prema Tbr. 8. t. 1. Tarife svako u iznosu od 16.820,00 kn, ukupno 67.280,00 kn,
- PDV od 25% prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 44.152,50 kn, sveukupno 220.762,50 kn.

27. Tuženiku pripada pravo na trošak (prema vrijednosti predmeta spora od 868.992,79 kn, 869 bodova za radnje):

- zastupanja na ročištima 11. svibnja 2009., 23. rujna 2009., 22. siječnja 2018., 14. srpnja 2021., 22. prosinca 2021. i 28. veljače 2022. prema Tbr. 9. t. 1. Tarife svako u iznosu od 8.690,00 kn, ukupno 52.140,00 kn,
- zastupanja na ročištima 6. srpnja 2009., 19. ožujka 2018. i 17. lipnja 2019., prema Tbr. 9. t. 5. Tarife, svako u iznosu od 500,00 kn, ukupno 1.500,00 kn,

- zastupanja na ročištu za objavu 31. kolovoza 2022. prema Tbr. 9. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn,
- zastupanja na ročištima 15. veljače 2021. i 19. travnja 2021. prema Tbr. 9. t. 2. Tarife svako u iznosu od 4.345,00 kn, ukupno 8.690,00 kn,
- sastava žalbe prema Tbr. 10. t. 1. Tarife u iznosu od 10.862,50 kn,
- sastava podneska od 12. studenog 2021. prema Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn,
- PDV od 25% prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 18.548,13 kn,
- trošak vještačenja u iznosu od 8.000,00 kn ukupno 100.740,63 kn, sveukupno 321.503,13 kn.

28. Tuženiku ne pripada pravo na trošak zastupanja na ročištima 2009., 23. rujna 2009., 22. siječnja 2018., 14. srpnja 2021., 22. prosinca 2021. i 28. veljače 2022. prema vrijednosti spora od 1.681.932,52 kn (i zatraženih 1682 boda za radnje), već mu je priznat trošak prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja tih radnji u iznosu od 868.992,79 kn (869 bodova za radnje), stoga je za više zatraženi trošak u iznosu od 48.780,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 12.195,00 kn, ukupno 60.975,00 kn valjalo odbiti tuženikov zahtjev.

29. Također, tuženiku ne pripada pravo na trošak zastupanja na ročištima 21. svibnja 2008., 6. listopada 2008., 26. siječnja 2009., 15. veljače 2021. i 19. travnja 2021. prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, već prema Trb. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima stoga je za više zatraženi iznos od 50.180,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 12.545,00 kn, ukupno 62.725,00 kn valjalo odbiti tuženikov zahtjev.

30. Tuženiku nije priznat trošak zastupanja na ročištima 6. srpnja 2009., 19. ožujka 2018. i 17. lipnja 2019. prema Tbr. 9. t. 1. Tarife jer su odgođena prije početka raspravljanja pa je priznat trošak prema Tbr. 9. t. 5. Tarife, i to prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja tih radnji (869 bodova za radnje, a ne prema zatraženih 1682 boda za radnje), stoga je za više zatraženi trošak u iznosu od 48.960,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 12.240,00 kn, ukupno 61.200,00 kn valjalo odbiti tuženikov zahtjev.

31. Kako na ročištu 14. prosinca 2020. tuženik nije bio zastupan, nema pravo na trošak u zatraženom iznosu od 16.820,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 4.205,00 kn, ukupno 21.025,00 kn.

32. Na ročištu za objavu presude 15. listopada 2009. tuženik nije bio zastupan pa nema pravo na naknadu troška u iznosu od 8.410,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 2.102,50 kn, dok za zastupanje na ročištu za objavu presude 31. kolovoza 2022. tuženiku ne pripada pravo na trošak u zatraženom iznosu od 8.410,00 kn, uvećano za PDV od 25% prema Tbr. 9. t. 2. Tarife, već prema Tbr. 9. t. 3. Tarife u iznosu od 625,00 kn pa je za više zatraženi iznos od 20.400,00 kn valjalo odbiti tuženikov zahtjev.

33. Tuženik nema pravo na trošak sastava podnesaka od 24. siječnja 2007., 16. siječnja 2009., 4. ožujka 2016., 6. prosinca 2017., 6. studenog 2019. i 23. veljače

2021. u ukupno zatraženom iznosu od 100.920,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 25.230,00 kn, ukupno 126.150,00 kn jer nisu bili potrebni za vođenje parnice. Također, tuženik je neosnovano dvaput zatražio naknadu istog troška sastava podneska od 30. rujna 2008. pa mu drugi put zatraženi trošak u iznosu od 21.025,00 kn nije priznat.

34. Tuženiku ne pripada pravo na trošak sastava žalbe prema vrijednosti predmeta spora od 1.681.932,52 kn (1682 boda za radnje), već prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja te radnje u iznosu od 868.992,79 kn (869 bodova za radnje) pa je za više zatraženi trošak u iznosu od 7.446,88 kn valjalo odbiti tuženikov zahtjev.

35. Tuženik nema pravo na više zatraženi trošak sastava podneska od 12. studenog 2021. prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, već mu je priznat trošak prema Tbr. 8. t. 5. Tarife, stoga je za više zatraženi trošak u iznosu od 20.400,00 kn valjalo odbiti tužbeni zahtjev.

36. Trošak vještačenja iznosi 8.000,00 kn, stoga tuženiku ne pripada pravo na naknadu više zatraženog troška od 2.000,00 kn, odnosno tuženiku nije priznat zatraženi trošak sveukupno 403.346,87 kn.

37. Slijedom navedenog, primjenom odredbe iz čl. 373.a st. 2. ZPP-a valjalo je preinačiti prvostupanjsku presudu.

38. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22; dalje: Zakon o uvođenju eura) nužno je prilagoditi sudske odluke vezano uz uvođenje eura kao službene valute (čl. 43. i čl. 48. Zakona o uvođenju eura). Stoga je iznose izražene u kunama u uvodu i izreci ove presude valjalo, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450, preračunati u eure sukladno općim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz odredbe čl. 14. Zakona o uvođenju eura.

Zagreb, 9. studenog 2022.

Predsjednik vijeća
Božena Zajec

Broj zapisa: **eb314-593d0**

Kontrolni broj: **0f2c1-2b49e-afd20**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BOŽENA ZAJEC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.